

foto: aliephoto

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

28.11.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Artykuł 26 ust. 1 lit. b) Dyrektywy VAT (dot. opodatkowania nieodpłatnego świadczenia usług) należy interpretować w ten sposób, że zakresem stosowania tego przepisu nie jest objęte świadczenie usług polegające na oferowaniu przez przedsiębiorstwo pracownikom bonów w ramach ustanowionego przez to przedsiębiorstwo programu, mającego na celu wyróżnienie i nagrodzenie najbardziej zasługujących na uznanie i osiągających najlepsze wyniki pracowników, wyrok TSUE z 17 listopada 2022 r., sygn. C-607/20 GE 3

Wykładnia prokonstytucyjna przepisów przeciwko unikaniu opodatkowania wyklucza jej stosowanie do korzyści powstałych w wyniku czynności dokonanych na wiele lat przed wprowadzeniem GAAR do polskiego porządku prawnego, wyroki WSA w Warszawie z 17 listopada 2022 r., sygn. III SA/Wa 283-289/22 oraz III SA/Wa 1201/22 4

Artykuł 26 ust. 1 lit. b) Dyrektywy VAT (dot. opodatkowania nieodpłatnego świadczenia usług) należy interpretować w ten sposób, że zakresem stosowania tego przepisu nie jest objęte świadczenie usług polegające na oferowaniu przez przedsiębiorstwo pracownikom bonów w ramach ustanowionego przez to przedsiębiorstwo programu, mającego na celu wyróżnienie i nagrodzenie najbardziej zasługujących na uznanie i osiągających najlepsze wyniki pracowników, wyrok TSUE z 17 listopada 2022 r., sygn. C-607/20 GE

Wskazane orzeczenie dotyczy brytyjskiej spółki (dalej jako: Spółka), która wdrożyła program ukierunkowany na wyróżnianie i nagradzanie najbardziej zasługujących na uznanie i osiągających najlepsze wyniki pracowników. W ramach programu każdy pracownik mógł nominować swego współpracownika do nagrody (była ona wynikiem nominacji współpracowników a nie samego pracodawcy). Nagrodami były m.in. bony, uprawniające wyróżnionego pracownika do skorzystania ze strony internetowej zawierającej listę szczegółowo wyznaczonych sprzedawców, u których mógł on wykorzystać swój bon.

Spór pomiędzy Spółką a brytyjskimi organami podatkowymi, ogniskował się w rozpatrywanej sprawie wokół kwestii czy nieodpłatne przekazanie przez Spółkę bonów jej pracownikom stanowi transakcję, którą należy traktować jako odpłatne świadczenie usług w rozumieniu art. 26 ust. 1 lit. b) Dyrektywy VAT. Organy podatkowe twierdziły bowiem, że przedmiotowe nagrody przekazywane są pracownikom z przeznaczeniem do użytku osobistego i poza ramami działalności gospodarczej Spółki, a tym samym powinny podlegać VAT.

Sprawa trafiła finalnie na wokandę sądu, który postanowił wystąpić do TSUE z pytaniem prejudycjalnym czy w przedmiotowym przypadku mamy do czynienia z opodatkowanym nieodpłatnym świadczeniem usług.

Rozpatrując przedmiotową sprawę, TSUE zwrócił uwagę, że opisywany program przyznawania nagród został opracowany przez Spółkę w celu zwiększenia wydajności jej pracowników, a w konsekwencji przyczynienia się do lepszej rentowności firmy. W ocenie Trybunału, wdrożenie programu było podyktowane względami związanymi z prawidłowym prowa-

dzeniem działalności gospodarczej Spółki i dążeniem do osiągnięcia dodatkowych zysków, a wynikająca z tego korzyść dla pracowników miała jedynie charakter uboczny w stosunku do potrzeb Spółki. Poprzez zwiększenie motywacji pracowników, program ów wywoływał bowiem pozytywne skutki pod względem wydajności i rentowności. Według TSUE, gdyby wziąć pod uwagę jedynie sposób korzystania z omawianych bonów, należałoby uznać, że zaspokajają one prywatne potrzeby pracowników. Natomiast w rozpatrywanej sytuacji przekazywanie bonów nie następuje w zależności od prywatnych potrzeb pracowników i jest związane z działalnością gospodarczą Spółki.

W konsekwencji, w ocenie TSUE, omawiane świadczenia były dokonywane dla celów działalności gospodarczej Spółki. Tym samym, nieodpłatne świadczenie usług realizowane przez Spółkę w przedstawionych okolicznościach, nie stanowiło opodatkowanego VAT nieodpłatnego świadczenia usług, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. b) Dyrektywy VAT.

Komentarz eksperta

Artykuł 26 ust. 1 lit. b) Dyrektywy VAT, którego dotyczy analiza TSUE, został implementowany do ustawy VAT w jej art. 8 ust. 2 pkt 2) i odnosi się do sytuacji, w których nieodpłatne świadczenie usług jest traktowane jako czynność opodatkowana VAT. Ma to miejsce m. in. w sytuacji gdy nieodpłatne świadczenie usług realizowane jest na cele osobiste podatnika lub jego pracowników. W praktyce, przepis ten niejednokrotnie nastrocza podatnikom wątpliwości co do prawidłowej kwalifikacji danego nieodpłatnego świadczenia realizowanego na rzecz pracowników. Stąd, zaprezentowane orzeczenie stanowi niewątpliwie zbiór cennych wytycznych w przedmiotowym obszarze, w tym w szczególności w aspekcie organizowania na rzecz pracowników programów o charakterze motywacyjnym. Przedmiotowy wyrok, choć odnosi się bezpośrednio do okoliczności nagradzania pracowników bonami (w wyroku nie rozwinięto tego wątku i nie wyjaśniono o jaki rodzaj bonów chodzi), można bowiem odnosić również do innych form nieodpłatnego świadczenia usług na rzecz pracowników na gruncie VAT.

Co istotne, w rozpatrywanej sprawie TSUE podkreślił, że program przyznawania nagród opracowany przez Spółkę, wpływa na zwiększenie wydajności jej pracowników, a w konsekwencji przyczynia się do zwiększenia rentowności firmy. Tym samym, wynikająca z tego korzyść dla pracowników ma jedynie charakter uboczny w stosunku do potrzeb Spółki. Miejmy nadzieję, że te niewątpliwie słuszne stwierdzenia nie przejdą bez echa i pomogą zarówno podatnikom jak i organom w prawidłowej kwalifikacji nieodpłatnych świadczeń na rzecz pracowników. Na gruncie VAT organom podatkowym zdarzało się bowiem niestety pomijać wpływ tego typu działań na działalność gospodarczą pracodawców i wiązać je wyłącznie z prywatnymi potrzebami pracowników.

Na marginesie warto również zauważyć, że w przedmiotowym wyroku TSUE orzekł z wniosku prejudycjalnego wystosowanego przez brytyjski sąd krajowy, co może dziwić w okolicznościach Brexitu. Wynika to z faktu, że Trybunał pozostaje właściwy do działania w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wniosków sądów Zjednoczonego Królestwa złożonych przed końcem okresu przejściowego, tj. 31 grudnia 2020 roku. W konsekwencji, zważywszy na upływ czasu, jest to zapewne jedno z ostatnich orzeczeń, w których TSUE rozstrzyga w zakresie spraw brytyjskich.

JOANNA CIOŁKO-WĄSOWICZ
RADCA PRAWNY
DORADCA PODATKOWY

Wykładnia prokonstytucyjna przepisów przeciwko unikaniu opodatkowania wyklucza jej stosowanie do korzyści powstałych w wyniku czynności dokonanych na wiele lat przed wprowadzeniem GAAR do polskiego porządku prawnego, wyroki WSA w Warszawie z 17 listopada 2022 r., sygn. III SA/Wa 283-289/22 oraz III SA/Wa 1201/22

Rozstrzygana sprawa dotyczyła zastosowania ogólnej klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania („GAAR”). Szef KAS określił zobowiązanie

podatkowe w podatku od nieruchomości podatnikowi, który w 2009 r. sprzedał posiadaną infrastrukturę spółce powiązanej korzystając nadal z infrastruktury w oparciu o umowę leasingu.

Sprzedaż majątku spowodowała, że nabywca budowli rozpoznał niższą – niż zbywca dotychczas – wartość początkową infrastruktury (budowli). Doprowadziło to bezpośrednio do obniżenia podatku należnego od tych aktywów. Zdaniem Szefa KAS, transakcja miała (i) charakter sztuczny, z uwagi na m. in. fakt, że zbywca nadal korzystał ze zbytych przez siebie budowli i (ii) była nakierowana głównie na osiągnięcie korzyści podatkowej w podatku od nieruchomości.

Podatnik argumentował z kolei, że sprzedaż majątku w 2009 r. związana była m. in. z wydzieleniem infrastruktury dla uniknięcia negatywnych skutków zastosowania określonych w przepisach dotyczących sektora telekomunikacyjnego.

WSA w Warszawie uchylił decyzje obu instancji. Zdaniem sądu, kluczowe znaczenie dla sprawy miało to, że czynności, które doprowadziły do powstania korzyści podatkowej miały miejsce kilka lat przed wprowadzeniem GAAR do polskiego porządku prawnego, a zobowiązanie podatkowe w podatku od nieruchomości za 2009 r. było przedawnione w momencie wejścia w życie GAAR. Sąd wskazał, że odwoływanie się do tak dawnych czynności ogranicza możliwość obrony u podatnika. W takiej sytuacji wszelkie wątpliwości dowodowe powinny przemawiać na korzyść argumentacji podatnika o poza podatkowych celach transakcji.

Komentarz eksperta

Jedną z najbardziej kontrowersyjnych kwestii związanych z wprowadzeniem GAAR do polskiego prawa była kwestia obowiązywania klauzuli w czasie. Zgodnie z przepisami przejściowymi, GAAR ma zastosowanie do korzyści podatkowych uzyskanych po dniu wejścia w życie nowelizacji (15 lipca 2016 r.).

Z uwagi na tak ukształtowane przepisy możliwe jest zatem kwestionowanie skutków podatkowych zdarzeń, które miały miejsce na wiele lat przed wejściem w życie GAAR.

Przepis przejściowy od początku spotykał się ze zdecydowaną krytyką. Zwracano uwagę, że o zastosowaniu GAAR (w szczególności w kontekście podatków obejmujących powtarzalne zdarzenia) decyduje najczęściej nie to, co miało miejsce w roku uzyskania korzyści, lecz zdarzenia, które doprowadziły do jej powstania. W sytuacji, w której w postępowaniu podatkowym ocenie podlegają wydarzenia sprzed wielu lat, podatnik ma ograniczoną możliwość obrony.

W praktyce może wynikać to z m. in. upływu okresów przechowywania dokumentacji, zacierania się w pamięci szczegółów dokonywanych czynności oraz naturalnej rotacji personalnej u podatników.

Ponadto, działania polegające na istotnej restrukturyzacji majątku są najczęściej działaniami trudnymi do odwrócenia po wielu latach.

Obecnie WSA w Warszawie przygotowuje pisemne uzasadnienia wyroków, które pozwolą zapoznać się szczegółowo z tokiem rozumowania sądu. Sprawy znajdą najprawdopodobniej swój finał przed NSA z uwagi na ich precedensowy charakter.

PIOTR NOWOSIELSKI
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Przesłanki ukonstytuowania się zakładu niemieckiej spółki w Polsce , wyrok NSA z 16 listopada 2022 r., sygn. II FSK 549/20	7
Kwestia obowiązku pobrania zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłacanych odsetek z tytułu emisji obligacji na rzecz podmiotu brytyjskiego , wyrok NSA z 16 listopada 2022 r., sygn. II FSK 598/20	7
Kwestia stosowania art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy VAT w przypadku rejestracji dostawcy ze wskazaniem daty wstecznej rozpoczęcia działalności gospodarczej , wyrok NSA z 15 listopada 2022 r., sygn. I FSK 95/19	7
Przesłanki uznania transakcji wymiany walut za czynności pomocnicze w rozumieniu art. 90 ust. 6 ustawy VAT , wyrok NSA z 15 listopada 2022 r., sygn. I FSK 551/19	8
Moment skorzystania ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT uzależniony jest od uzyskania dochodu z nowej inwestycji , wyrok WSA w Warszawie z 17 listopada 2022 r., sygn. VIII SA/Wa 530/22	8
Kwestia opodatkowania podatkiem od nieruchomości dystrybutorów paliwa i gazu , wyrok WSA w Wrocławiu z 17 listopada 2022 r., sygn. I SA/Wr 892/21	8

Przesłanki ukonstytuowania się zakładu niemieckiej spółki w Polsce, wyrok NSA z 16 listopada 2022 r., sygn. II FSK 549/20

Zbyt daleko jest idące twierdzenie, że spółka polska będzie działała w imieniu i na rzecz spółki niemieckiej. Po pierwsze: towary znajdujące się w magazynie polskim będą nadal towarami spółki, po drugie: z opisu stanu przyszłego wynika, że spółka polska będzie ten magazyn prowadziła zupełnie samodzielnie. W tym miejscu należy też zwrócić uwagę na art. 5 ust. 4 polsko-niemieckiej UPO, który reguluje wyłączenia z definicji zakładu. Z przepisu tego wynika, że m.in. przechowywanie, utrzymywanie zapasów, dopływ towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostarczania, stanowi przesłankę wyłączającą możliwość utworzenia zakładu, zarówno w odniesieniu do przedstawiciela z ust. 5, jak i do tych przypadków określonych w ust. 1 i 2. A zatem z opisu, jaki był zawarty we wniosku wprost wynikało, że w istocie usługi spółki polskiej na rzecz spółki niemieckiej obejmują przechowywanie, utrzymywanie zapasów towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostarczania.

Nie można zgodzić się z tezą, że działalność spółki polskiej pokrywa się z działalnością spółki niemieckiej. Spółka zależna produkuje towary, które następnie zbywa spółce niemieckiej i te zbyte na rzecz niemieckiej spółki towary dopiero są przechowywane w magazynie polskim. Tym samym ta działalność spółki polskiej nie pokrywa się z działalnością spółki i nie można uznać, że spółka polska działa jako przedstawiciel. Dodatkowo również te informacje, które przedstawiła spółka we wniosku wykluczają tezę, że spółka polska mogła działać jako przedstawiciel, skoro wyraźnie, podkreślano, że zarząd spółki niemieckiej znajdujący się w Niemczech i jej dział marketingowy i sprzedaży będą podejmowały decyzję do kogo, komu i za ile będzie sprzedany towar magazynowany w Polsce. Co do tych kwestii spółka polska nie miała żadnych uprawnień ani nie podejmowała żadnych decyzji.

Kwestia obowiązku pobrania zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłaconych odsetek z tytułu emisji obligacji na rzecz podmiotu brytyjskiego, wyrok NSA z 16 listopada 2022 r., sygn. II FSK 598/20

O tym, czy brytyjska spółka jest podatnikiem decyduje fakt uzyskiwania przez nią przychodów z tytułu odsetek, nie zaś posiadanie statusu beneficial owner wobec tej należności,

ponieważ w przypadku przychodów z odsetek, podatnikiem jest ten podmiot, który uzyskuje przychód z tego tytułu, nie zawsze będąc rzeczywistym beneficjentem, właścicielem należności. Ustalenie faktycznego beneficjenta odsetek ma wpływ wyłącznie na ustalenie prawa do zwolnienia przychodu od opodatkowania, nie zaś ustalenie statusu podatnika.

Adresatem art. 26 ust. 2a i 2b ustawy CIT są jedynie podmioty prowadzące rachunki zbiorcze, które podlegają prawu polskiemu. Nie mają one zaś zastosowania względem podmiotów zagranicznych prowadzących rachunki zbiorcze, w tym przypadku zagranicznych izb clearingowych rozliczających transakcje obrotu obligacjami zewnętrznymi. Tym samym przepisy te nie mogą w rozpoznawanej sprawie modyfikować obowiązków spółki jako płatnika, przewidzianych w art. 26 ust. 1 ustawy CIT. Po wtóre możliwość ich zastosowania należałoby rozważać jedynie wówczas, gdyby spółka brytyjska nie osiągała wspomnianego powyżej przychodu podlegającego opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 21 ust. 1 ustawy CIT.

Kwestia stosowania art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy VAT w przypadku rejestracji dostawcy ze wskazaniem daty wstecznej rozpoczęcia działalności gospodarczej, wyrok NSA z 15 listopada 2022 r., sygn. I FSK 95/19

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu, który stwierdził, że w analizowanej sprawie - co do zasady - mechanizm odwrotnego obciążenia miał zastosowanie, ale w sytuacji, w której spółka dokonała zarejestrowania i wskazała datę wsteczną rozpoczęcia działalności gospodarczej, to zobowiązana została do rozliczenia tego podatku. Przepisy art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy VAT trzeba odczytywać w sposób ścisły. Jeżeli, zatem, warunki odwrotnego obciążenia zostały spełnione i zobowiązany do rozliczenia podatku stał się nabywca, to uwalnia to dostawcę i usługodawcę od obowiązku rozliczenia podatku, co wynika z art. 17 ust. 2 ustawy VAT. Późniejsze zarejestrowanie dostawcy, już po powstaniu obowiązku rozliczenia podatku przez nabywcę, nie przenosi ciężaru obowiązku z powrotem na dostawcę. Brak jest ku temu podstaw. Sytuacja taka ma miejsce niezależnie od tego, czy dostawca (usługodawca) w złożonym następnie zgłoszeniu rejestracyjnym wskazał inną, wcześniejszą datę rozpoczęcia działalności. Wbrew stanowisku organu wskazanie daty rozpoczęcia czynności podlegających opodatkowaniu z okresu wstecznego nie przenosi czynności rejestracji na okres wcześniejszy. Nie można mówić o rejestracji z datą wsteczną.

Przesłanki uznania transakcji wymiany walut za czynności pomocnicze w rozumieniu art. 90 ust. 6 ustawy VAT, wyrok NSA z 15 listopada 2022 r., sygn. I FSK 551/19

W świetle wyroku TSUE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie C-77/01 (Empresa de Desenvolvimento Mineiro SGPS SA - EDM) należało uznać, że transakcje wymiany walut dokonywane przez spółkę stanowiły czynności pomocnicze w rozumieniu art. 90 ust. 6 ustawy VAT. Pomocniczy charakter transakcji był powiązany z bardzo ograniczonym wykorzystaniem aktywów, co w przedmiotowej sprawie zostało wykazane przez spółkę. Podobnie należy uznać, iż zostały spełnione pozostałe kryteria, wymienione w cyt. wyroku, tzn. sporadyczny charakter świadczonych usług, dokonywanych w sposób nieplanowany, powiązany z różnymi, losowymi zdarzeniami, a także niski zakres zaangażowania zasobów finansowych i osobowych spółki.

Moment skorzystania ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT uzależniony jest od uzyskania dochodu z nowej inwestycji, wyrok WSA w Warszawie z 17 listopada 2022 r., sygn. VIII SA/Wa 530/22

Zwolnieniu z opodatkowania na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT podlega dochód z nowej inwestycji, rozumiany jako dochód osiągnięty z wyodrębnionego zespołu składników majątku składających się na nową inwestycję. Oznacza to, że dopiero wygenerowanie dochodu z inwestycji objętej decyzją o wsparciu daje prawo do skorzystania ze zwolnienia przedmiotowego, tj. wyłączenia tego dochodu z opodatkowania na podstawie

art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT. Takie rozumienie zwolnienia dotyczy również brzmienia art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT obowiązującego przed dniem 1 stycznia 2022 r. W ocenie ustawodawcy to zwolnienie wykorzystywane było w sposób niezgodny z intencją ustawodawcy, i z tego powodu przepis został zmieniony z dniem 1 stycznia 2022 r., przy czym zmiana ta nie ma na celu zmiany możliwości korzystania ze zwolnienia, ale ma charakter doprecyzowujący. Natomiast brzmienie art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT na chwilę obecną nie pozostawia wątpliwości, że mowa jest o realizacji nowej inwestycji. Dlatego też nie jest to nieistotne, kiedy dochody są uzyskiwane z nowej inwestycji i kwestię możliwości korzystania ze zwolnienia należy uzależniać od uzyskiwania tych dochodów.

Kwestia opodatkowania podatkiem od nieruchomości dystrybutorów paliwa i gazu, wyrok WSA w Wrocławiu z 17 listopada 2022 r., sygn. I SA/Wr 892/21

Zmiana brzmienia art. 3 pkt 1 ustawy Prawo budowlane, który definiuje obiekt budowlany, wpłynęła na zakres opodatkowania podatkiem od nieruchomości obiektów budowlanych oraz urządzeń technicznych takich jak dystrybutory paliw i gazu. Nowelizacja sprawiła, że ww. przepis nie posługuje się już pojęciem „całości techniczno-użytkowej” w kontekście budowli. W konsekwencji urządzenia techniczne, którymi są dystrybutory paliw i gazu, przestały być uznawane za część obiektu budowlanego i jednocześnie podlegać regulacjom prawa budowlanego i w związku z powyższym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Ustalenie czy usługi pośrednictwa handlowego mieszczą się w katalogu świadczeń wskazanych w art. 21 ust. 1 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.512.2022.2.BJ	10
Kwoty otrzymane na podstawie umowy o współpracę nie mogą stanowić przychodu z zysków kapitałowych, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 3 lit. a w zw. z art. 5 ust. 1-1a ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.485.2022.2.AK	10
Usługi programistyczne oraz usługi pośrednictwa komercyjnego w zakresie sprzedaży projektów IT nabywane od podmiotów powiązanych jako ukryte zyski , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.382.2022.2.ANK	10
Możliwość skorzystania z kosztów limitowanych w świetle znowelizowanych przepisów w ramach Polskiego Ładu , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.544.2022.1.DD	11
Spełnienie warunków uzgodnienia korekty w myśl art. 86 ust. 19a ustawy VAT, powodujących obniżenie podatku naliczonego. Zmniejszenie podatku naliczonego z faktur korygujących po przekształceniu spółki jawnej w spółkę komandytową , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.614.2022.2.IK	11
Ustalenie podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w przypadku sprzedaży środka trwałego, który podlegał amortyzacji przed 2022 r. , decyzja oddziału ZUS w Lublinie z 8 listopada 2022 r., znak: DI/200000/43/1138/2022	11

Ustalenie czy usługi pośrednictwa handlowego mieszczą się w katalogu świadczeń wskazanych w art. 21 ust. 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.512.2022.2.BJ

Usługi pośrednictwa handlowego świadczone przez agentów polegają na wyszukiwaniu potencjalnych klientów, którzy będą prowadzić dystrybucję towarów spółki, pośredniczeniu przy zawieraniu umów handlowych, a także przekazywaniu spółce wszystkich niezbędnych informacji o kliencie, tłumaczeniu na język polski rozmów oraz wszystkich tekstów i korespondencji przesyłanych przez klienta sporządzonych w innym języku niż polski i angielski. Agenci nie świadczą na rzecz spółki usług reklamowych, badania rynku czy usług doradczych. Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że opisane we wniosku usługi pośrednictwa handlowego świadczone przez pośredników (agentów), nie są usługami wymienionymi w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, a w szczególności usługami reklamowymi, badania rynku czy doradczymi, ani (biorąc pod uwagę charakter wskazanych we wniosku usług) innymi usługami wskazanymi w tym przepisie, czy też usługami podobnymi do tych usług. W konsekwencji spółka nie jest zobowiązana do pobierania jako płatnik zryczałtowanego podatku od wypłacanego agentom wynagrodzenia.

Kwoty otrzymane na podstawie umowy o współpracę nie mogą stanowić przychodu z zysków kapitałowych, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 3 lit. a w zw. z art. 5 ust. 1-1a ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.485.2022.2.AK

Kwoty jakie otrzyma wnioskodawca (spółka z o.o.) od zainteresowanych na podstawie umowy współpracy będą dla wnioskodawcy stanowić przychód podatkowy z pozostałej działalności gospodarczej. Kwoty te nie są przychodem z odpłatnego zbycia udziałów, zatem nie mogą stanowić przychodu z zysków kapitałowych. W umowie współpracy strony postanowiły o podziale ceny uzyskanej z tytułu zbycia udziałów pomiędzy wszystkie strony

umowy współpracy z uwzględnieniem zaangażowania finansowego oraz osobistego każdej ze stron. Otrzymane przez wnioskodawcę od zainteresowanych kwoty wynikają z rozliczeń zawartych pomiędzy stronami umowy współpracy, a nie z odpłatnego zbycia udziałów. Nie mogą zatem stanowić przychodu z zysków kapitałowych, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy CIT. Kwoty wynikające z rozliczenia umowy współpracy (nadwyżka którą otrzyma od zainteresowanych) będą stanowiły dla wnioskodawcy przychód podatkowy z pozostałej działalności gospodarczej w myśl art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT.

Usługi programistyczne oraz usługi pośrednictwa komercyjnego w zakresie sprzedaży projektów IT nabywane od podmiotów powiązanych jako ukryte zyski, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.382.2022.2.ANK

Nabycie przez spółkę od podmiotu powiązanego usług programistycznych oraz usług pośrednictwa komercyjnego opisanych we wniosku nie stanowi dochodu z tytułu ukrytych zysków, o których mowa w art. 28m ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 28m ust. 3 ustawy CIT. Warunki transakcji będą ustalone w taki sposób, jakby ustalano je między niepowiązanymi podmiotami, tj. wynagrodzenie ustalone zostanie według stawek rynkowych. Powiązanie stron w relacji spółka - podmioty powiązane (podmioty uczestniczące w transakcji) nie będzie miało wpływu na warunki świadczonych usług. Wynagrodzenie wypłacane na rzecz podmiotów powiązanych nie będzie służyło ich dokapitalizowaniu. W spółce nie występuje niedobór aktywów. Wspólnik/wspólnicy zadbali o wyposażenie spółki w aktywa (zasoby majątkowe) niezbędne do prowadzonej działalności gospodarczej spółki. Ponadto charakter ponoszonych wydatków związany jest z przedmiotem działalności gospodarczej spółki w zakresie związanym z jego funkcjonowaniem. Zatem usługi programistyczne oraz usługi pośrednictwa komercyjnego w zakresie sprzedaży projektów IT, które są nabywane przez spółkę od podmiotów powiązanych nie będą stanowić ukrytych zysków, o których mowa w art. 28m ust. 1 pkt 2 ustawy CIT i tym samym nie będą podlegać opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek.

Możliwość skorzystania z kosztów limitowanych w świetle znowelizowanych przepisów w ramach Polskiego Ładu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.544.2022.1.DD

Podatnicy, którzy przed końcem roku podatkowego rozpoczętego przed dniem 1 stycznia 2022 r. nabyli prawo do odliczenia kosztów na podstawie art. 15e ust. 9 ustawy CIT, zachowują uprawnienie do odliczenia w zakresie i na zasadach określonych w tym przepisie (tj. w kolejnych 5 latach podatkowych w ramach obowiązujących w danym roku limitów). Podatnik, ustalając w latach 2022-2026 prawo do odliczenia kosztów uprzednio wyłączonych na podstawie art. 15e ustawy CIT, ustala limit odliczenia, przypadający na dany rok, zgodnie z zasadami określonymi w tym przepisie. Innymi słowy, dla celów ustalenia limitu warunkującego prawo do odliczenia należy, zgodnie z art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw, przyjmować założenie, że art. 15e ustawy CIT nadal jest stosowany. Dotyczy to jednakże wyłącznie zasad ustalania limitu odliczeń dla tych podatników, którzy przed końcem roku podatkowego rozpoczętego przed dniem 1 stycznia 2022 r. nabyli prawo do odliczenia kosztów na podstawie art. 15e ust. 9 ustawy CIT. W ramach tak ustalonego limitu podatnik może odliczyć kwoty kosztów limitowanych nieodliczonych w poprzednich latach podatkowych.

W sytuacji gdy spółka rozpozna w kosztach uzyskania przychodów wydatki ponad limit a w międzyczasie uzyska decyzję APA, to wówczas: spółka powinna rozpoznać w kosztach uzyskania przychodów całość wydatków na koszty usługi, opłat i należności określonych w art. 15e ust. 1 ustawy CIT, również w tej części, która w latach 2019-2021 stanowiła dla spółki wydatki ponad limit – poprzez korektę deklaracji CIT za okres, którego dotyczy decyzja APA oraz za rok podatkowy poprzedzający ten okres oraz jednocześnie spółka będzie zobowiązana usunąć z kosztów uzyskania przychodów wydatki ponad limit w tej części, w której rozpoznała je jako koszty uzyskania przychodów na podstawie art. 60 ust. 1 ustawy nowelizującej – poprzez korektę deklaracji CIT za 2022 r. i ewentualnie również kolejne lata, w których spółka dokona odliczenia.

Jednocześnie powyższe zasady będą miały również zastosowanie do pozostałej nieodliczonej w poprzednich latach części kosztów limitowanych, w sytuacji gdy spółka uzyska uprzednie porozumienie cenowe, a nie złożyła jeszcze deklaracji CIT.

Spełnienie warunków uzgodnienia korekty w myśl art. 86 ust. 19a ustawy VAT, powodujących obniżenie podatku naliczonego. Zmniejszenie podatku naliczonego z faktur korygujących po przekształceniu spółki jawnej w spółkę komandytową, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.614.2022.2.IK

Data spełnienia warunków powodujących w myśl art. 86 ust. 19a ustawy VAT obowiązek obniżenia przez nabywcę podatku naliczonego, to moment poinformowania spółki przez Partnera o udzieleniu rabatu, niezależnie od formy w jakiej zostanie to dokonane.

W sytuacji gdy został odliczony podatek naliczony z faktury pierwotnej, a następnie została do niej wystawiona faktura korygująca zmniejszająca podatek naliczony i spółka otrzyma ją po przekształceniu spółki, to będzie zobligowana uwzględnić taką fakturę korygującą, w okresie, w którym wypełnione zostały warunki określone w art. 86 ust. 19a ustawy VAT.

Ustalenie podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w przypadku sprzedaży środka trwałego, który podlegał amortyzacji przed 2022 r., decyzja oddziału ZUS w Lublinie z 8 listopada 2022 r., znak: DI/200000/43/1138/2022

Dzięki zmianie uregulowanej w art. 35 ustawy z dnia 9 lutego 2022 r. o zmianie ustawy - Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw, w przypadku sprzedaży środków trwałych, które dla potrzeb podatku PIT były amortyzowane przed 2022 r., przy ustalaniu - dla potrzeb składki zdrowotnej - dochodu z ich odpłatnego zbycia, dochód ten nie będzie powiększony o dokonane przed 2022 r. odpisy amortyzacyjne zaliczone do kosztów uzyskania przychodu. Podstawą wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne będzie dochód z podstawowej działalności gospodarczej bez powiększania jej o wartości odpisów amortyzacyjnych.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl